



Konspekt szkółki niedzielnej

4. NIEDZIELA PO WIELKANOCY *Cantate*

Główna myśl: Dziękujemy Bogu śpiewem

Tekst: Obj 15,3-4 –Wizja siedmiu czas i plag
2 Mż 14 – Przejście przez Morze Czerwone
2 Mż 15,22-27 – Gorzka woda w Mara
2 Mż 16 – Bóg spuszcza mannę

Wiersz przewodni: Dz 17,27c:

„Bóg nie jest daleko od każdego z nas”

Cele:

Dziecko zna niektóre wydarzenia z wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej.
Dziecko potrafi wymienić dzieła Boże w swoim życiu.
Dziecko rozumie, że może dziękować Bogu śpiewem.

Propozycja piosenek: „Mój Pan drogę zna”, „Mój Bóg wielki jest”, „On może”, „Słyszałem o tym”, „Miłość Twa”, „Pasterzem moim Jezus”, „Bóg trzyma całą ziemię” – wszystkie piosenki znajdują się w śpiewniczku „Najpiękniejsze o Jezusie” wyd. Augustana

I. Wstęp

Pomoce: Biblia, kilka narysowanych, kolorowych nut, duży napis: *Cantate* oraz napis: „Śpiewajcie” (uwaga: na początku słowo „Śpiewajcie” jest zastonięte)

Informacja dla prowadzącego: poszczególne historie biblijne omawiane na szkółce można przeplatać podany mi piosenkami, ponieważ jest to Niedziela Cantate – Śpiewajcie. Prowadzący może powiedzieć: Teraz zaśpiewamy. I wszyscy głośno mówią: Cantate.

Przebieg: Prowadzący wita wszystkich:

Witam was bardzo serdecznie na dzisiejszej szkółce! Przyszło mi do głowy, że dziś chciałabym/ chciałbym przywitać się z Wami w inny sposób niż zwykle. A jak? Tak jak się nazywa dzisiejsza niedziela: CANTATE!

Prowadzący pokazuje napis:

Cantate to łacińskie słowo, które znaczy: Śpiewajcie!

Prowadzący odslania zakryty napis.

Więc może trzeba było Was powitać śpiewająco? Spróbuję teraz J

Prowadzący może jeszcze raz przywitać wszystkich, tym razem śpiewając.

Niedziela Cantate to niedziela poświęcona muzyce i śpiewowi, więc dzisiaj pośpiewamy troszkę więcej niż zwykle. A przed zaśpiewaniem wybranej piosenki, wszyscy razem będziemy głośno mówić: Cantate! (*Czytaj: Kantate.*)

Najpierw przeczytajmy z Księgi Objawienia Jana z 15 rozdziału dwa wiersze 3 i 4.

W grupie starszej czyta ochotnik, młodszemu czyta prowadzący.

O czym przeczytaliśmy? Przeczytaliśmy śpiewaną pieśń Mojżesza, który chwalił Boga za Jego świętość, za Jego wielkie dzieła, które uczynił Izraelitom.

Podsumowanie: Te wszystkie Boże dzieła, które wymieniliście mówią o wspaniałości i chwale Boga. Dzisiaj przypomnimy sobie niepojęte, dziwne dzieła Boga. Wydarzenia, których doświadczali na swojej drodze do Ziemi Obiecanej Izraelici, kiedy po wyjściu z niewoli egipskiej wędrowali po pustyni. A pewnie pamiętacie, że ich wędrówka nie należała do łatwych i przyjemnych? Zaczynamy więc wędrówkę.
Ale zanim wyruszmy... Uwaga! Wszyscy mówimy: *Cantate*.

Wszyscy powtarzają za prowadzącym: *Cantate* i zaczynają śpiewać wyznaczoną przez osobę prowadzącą pieśń.

Śpiewamy: „Mój Pan drogę zna”.

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, obrazki z falnelografu do omawianych historii lub narysowane obrazki. Można również wraz z dziećmi przedstawić wędrówkę Izraelitów. Wtedy potrzebne będą: napis z oznaczeniem miejscowości Mara, patyk (użyty do przedstawienia historii), można przygotować niewielkie kawałki chleba na talerzykach, które będą symbolizowały mannę, którą Bóg zsyłał.

Informacja dla prowadzącego: z młodszymi dziećmi można wspólnie przedstawić omawianą część wędrówki ludu wybranego przez pustynię. Starszych można zaangażować w czytanie historii lub omawianie tych historii.

1. Wyjście z Egiptu – Po ciężkich plagach, które dotknęły Egipcjan faraon kazał Mojżeszowi i Izraelitom natychmiast opuścić Egipt. I Izraelici wyszli z Egiptu, gdzie ciężko pracowali i ruszyli do Ziemi Obiecanej. Po drodze musieli pokonać Morze Czerwone. Wiecie jak je pokonali?

Prowadzący pyta, a dzieci odpowiadają:

Przeszli po dnie morza, które rozstało się, gdy Mojżesz na polecenie Boga podniósł swoją laskę i wyciągnął nad wodę. Uwaga! Wyruszamy.

Propozycja dla młodszych: wszystkie dzieci powoli ruszają za prowadzącym, udając się w wędrówkę. Starsze dzieci mogą przeczytać wyznaczony z Biblii fragment 2 Mż 12,37-42 lub sami mogą opowiedzieć historię.

I uwaga! Wszyscy mówimy: Cantate!

2. Brak wody – Po przejściu morza Izraelici dotarli na pustynię.

Starsi czytają kolejny fragment historii 2 Mż 15,22-27. Z młodszymi udajemy się w dalszą drogę.

Przez pustynię wędrowali trzy dni. A co jest na pustyni?

Odpowiedzi dzieci:

Właśnie, sam piasek. Gdzie byśmy nie popatrzyli wszędzie piasek, nic tylko mnóstwo małych ziarenek. Żadnej wody, żadnego źródła.

Możemy z dziećmi rozglądać się dokoła i szukać wody.

Wreszcie dotarli do miejscowości Mara.

Dochodzimy z dziećmi do miejsca z napisem „Mara”.

Tam wreszcie znaleźli wodę, wszyscy spragnieni zaczęli ją pić, lecz gdy tylko zrobili łyk, zaraz ją wypluwali. Okazało się, że tej wody nie da się pić. Była gorzka. Ludzie zaczęli narzekać: co będziemy pić? W Egipcie wprawdzie było ciężko, ale zawsze mieliśmy co pić, a tutaj co?” Mojżesz wtedy wołał do Pana. A Pan wskazał drzewo, które Mojżesz miał wrzucić do wody. I woda stała się dobra. Wszyscy mogli się napić.

Prowadzący wrzuca przygotowany patyk w miejsce, które oznaczone jest jako woda.
Wspaniałe dzieło Pana Boga: złą wodę zmienia w dobrą. I wszyscy mówimy: Cantate!
Wszyscy mówią: Cantate.
Śpiewamy: „Pasterzem moim Jezus”.

- 3. Pan Bóg zsyła jedzenie** – Izraelici wędrowali już dwa lata do Ziemi Obiecanej i znowu zaczęli narzekać: „Obyśmy byli pomarli w ziemi egipskiej, gdzie siadaliśmy przy garnku mięsa i mogli się najeść do syta”. Zapomnieli o tym, że Pan troszczy się o nich. Zapomnieli, że daje im wszystko czego potrzebują. A otrzymywali chleb, który każdego ranka pokrywał ziemię jak rosa. Były to małe okrągłe ziarenka, które smakowały jak chleb z miodem.

W wędrowce dochodzimy do miejsca, gdzie są położone talerzyki z kawałkami chleba, dzieci mogą się nimi częstować.
I mówimy: Cantate.
Wszyscy mówią: Cantate.
Śpiewamy: „On może”.

III. Zakończenie

A może pamiętacie jeszcze inne dzieła Boże, które miały miejsce podczas wędrówki Izraelitów i za które mogli dziękować Bogu i chwalić Go?
Odpowiedzi dzieci.

Zdarzył się jeszcze kolejny cud, gdy znowu zabrakło im wody. Wtedy Mojżesz na rozkaz Pana uderzył w skałę laską i woda wyłynęła. To były wielkie Boże dzieła, za które Izraelici mogli Panu Bogu dziękować, chwalić śpiewem Jego wielkość i moc, tak jak w przeczytanej na początku pieśni Mojżesza.
I mówimy: Cantate.
Wszyscy mówią: Cantate.
Śpiewamy: „Mój Bóg wielki jest”.

A czy potrafisz powiedzieć co Pan Bóg robi dla ciebie każdego dnia? Czy On jest taki jak śpiewaliśmy przed chwilą? Wielki, potężny i nie ma dla Niego przeszkody, żeby nam pomóc?
Odpowiedzi dzieci.

Pewnie pomyślicie, że dzisiaj Boże dzieła nie są tak wielkie i spektakularne jak te, o których właśnie mówiliśmy. Ale przecież wszystko to, co otrzymujemy od Pana Boga jest wspaniałe i wielkie. Zdrowie, rodzina, jedzenie. Dla nas mogą to być rzeczy całkiem normalne, nic wielkiego. Ale wyobraźcie sobie tylko jak wyglądało by nasze życie bez takich na pozór oczywistych rzeczy. Pamiętajcie, że wszystko to co dzień otrzymujemy od Pana Boga. A On wszystko wspaniale uczynił. Mamy wiele powodów, żeby Mu dziękować i chwalić Go. Możemy Go chwalić w modlitwie. Możemy Go chwalić śpiewem! Takie wielbienie Boga jest niezwykle i sprawia, że cała osoba jest zaangażowana. Zachęcam Was mocno do takiego chwalenia Pana i do dziękowania Mu – śpiewem!

I mówimy Cantate.
Wszyscy mówią: Cantate.
Śpiewamy piosenkę: „Miłość Twa”.

Miłość Boża jest cudowna, wyższa, szersza i głębsza, czyli niezmierna. Pan Bóg nas kocha tak mocno, że nie jesteśmy w stanie tego zrozumieć. Nasza dzisiejsza szkółka w tę rozśpiewaną niedzielę *Cantate*, pokazała, że mamy wiele powodów do tego, by Panu Bogu dziękować, chwalić Go, śpiewać dla Niego.

1. Wiersz biblijny

„Wielkie i dziwne są dzieła twoje, Panie, Boże Wszechmogący”. Obj 15,3b

Pomoce: Wiersz zapisać na dużej kartce. Można wymyślić jakiś własny projekt przedstawienia wersetu.

Przebieg: *Wytłumaczyć wiersz.*

To, co stworzył, to czego dokonał Pan Bóg jest wielkie i dziwne. Nie jesteśmy w stanie tego wszystkiego zrozumieć, pojąć. To przekracza nasze rozumienie, bo Bóg jest Wszechmogący. Może wszystko. Jest też wspaniały i dobry dla nas.

Wiersz powtarzamy w następujący sposób: dzielimy dzieci na dwie grupy. Pierwsza grupa wstaje i mówi: „Wielkie”; potem druga grupa wstaje i mówi: „i dziwne”, grupa pierwsza znowu wstaje i mówi: „są dzieła twoje”, potem wstaje grupa druga i mówi: „Panie Boże Wszechmogący.” Odnosnik do tego wiersza powtarzają wszyscy „Objawienie Jana 15,3b”.

Mówimy: Cantate.

Wszyscy mówią: Cantate.

I zaśpiewamy piosenkę „Bóg trzyma całą ziemię”.

2. Prace plastyczne

A. Dzieła Boże w moim życiu

rysunek własny

Pomoce: kartka z zapisanym wierszem biblijnym, ołówek, kredki, kolorowy papier, nożyczki, klej, plastelina.

Przebieg: Na kartce z wydrukowanym wierszem należy narysować lub wykleić z kolorowego papieru lub plasteliny obrazek, który przedstawia jakie w swoim życiu dziecko widzi wspaniałe dzieła Boże, jak Pan Bóg się o nie troszczy.

B. Moja piosenka dla Boga

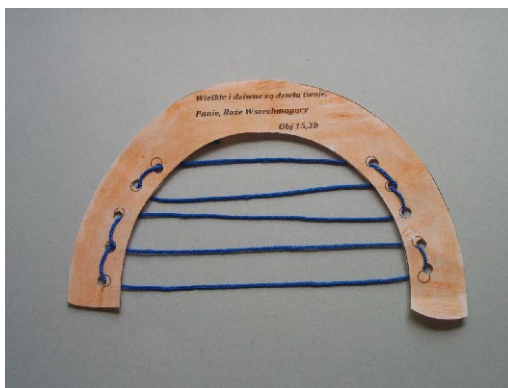
Pomoce: kartka, ołówek.

Przebieg: można podzielić dzieci na dwu, trzyosobowe grupy, których zadaniem jest napisać swoją własną piosenkę, która będzie mówiła o tym jaki Pan Bóg jest wspaniały i wielki i tak wspaniale stworzył świat. Piosenka może mieć jakąś znaną melodię. Po skończeniu zadania grupy mogą zaprezentować, a także nauczyć pozostałych napisanej przez siebie piosenki.

C. Śpiewajcie i grajcie Panu – harfa – (pomysł: Dorota Fenger)

Pomoce: Wzór harfy, skopiowany na twardszej kartce, kolorowa włóczka, kredki, dziurkacz, nożyczki.

Przebieg: Pokoloruj harfę; wytnij ją; za pomocą dziurkacza wytnij zaznaczone dziurki. Przez nie przeciągnij włóczkę. Harfa gotowa.



zdjęcie gotowej pracy

